

TANKER FRA STOLEN:

Hverdag og strukturreform

Jeg skriver denne klumme på sommerferiens sidste dag. Det er et godt tidspunkt at gøre status. Længes jeg tilbage på job? Det er nok en overvejelse, der rammer os alle efter ferien – ja faktisk hver søndag aften – og for de fleste er situationen vel præget af en vis melankoli. Det er jo dejligt at have fri. Men jeg – og de fleste praktiserende læger – finder stor mening i at møde på job mandag morgen og igen tage mig af mine patienters smerter i krop og sjæl, spørgsmål og bekymringer. Patienterne har jo ikke kunnet holde fri fra deres helbred og har set frem til at drøfte deres forhold med den læge, der kender dem, og som de har tillid til.

Netop kendskab, kontinuitet og tillid er nok hovedårsagen til, at vi kan overkomme så meget som praktiserende læger. Vi passer hver især vores ca. 1600 personer +/-, og det giver mening: "forbundne, forpligtede på helbredsbevarelsen i hver vores lille del af kongeriget Danmark" – med en let omskrivning af kongeordet.

Men den danske praksismodel er under pres. Vi er for få, og der er ønske om at ændre på vores organisering, så vi bliver både lettere tilgængelige og spredt mere ud over landet. De problemer, der plager det danske sundhedsvæsen, handler om prioritering, strukturel forebyggelse, ledelseskultur og rekruttering. Men det, som landspolitikerne har lagt op til, er i stedet at omkalfatre administrationsstrukturen, med opgaveflytninger, sammenlægninger, opsplitninger og ændrede incitamentsstrukturer. Vi kan se frem til flere år med usikkerhed om rammerne for vores virksomhed.

Erfaringerne med strukturreformer i sundhedsvæsenet er generelt dårlige. Senest så vi det i Finland, hvorfra man indstændigt tilråder at fokusere på ledelse og kultur – og med tilstrækkelige ressourcer til implementering. Jeg kan frygte for, om man lytter på Slotsholmen. Og selv om det kan fremstå bagstræberisk, må jeg henlede opmærk-

somheden på citatet, der tilskrives kejser Neros statholder Gaius Petronius:

"Vi arbejdede hårdt. Men hver gang det begyndte at fungere, blev nye planer om omorganisering iværksat. Jeg lærte mig senere i livet, at vi er tilbøjelige til at møde hver ny situation med omorganisering. Og jeg lærte, hvilken vidunderlig metode dette er til at skabe illusion om fremgang, mens det i virkeligheden forårsager kaos, ineffektivitet og demoralisering."

Men det skal alligevel ikke ødelægge mine forventninger til en god arbejdsdag i morgen. Indflydelsen på egne arbejdsforhold og muligheden for hver dag at kunne gøre en positiv forskel, er fortsat en stor inspiration. God arbejdsdag til alle i praksis! //

Debatindlæg inspireret af denne

klumme kan sendes til practicus@dsam.dk

NY SKRIBENT
FRA NÆSTE
NUMMER!

